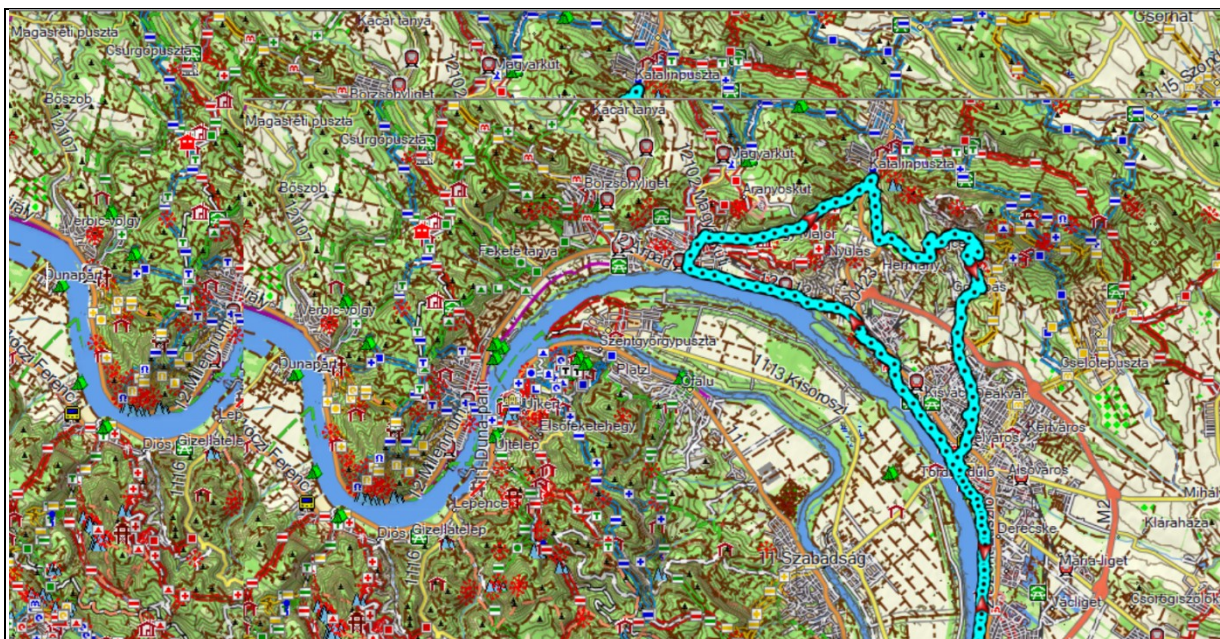
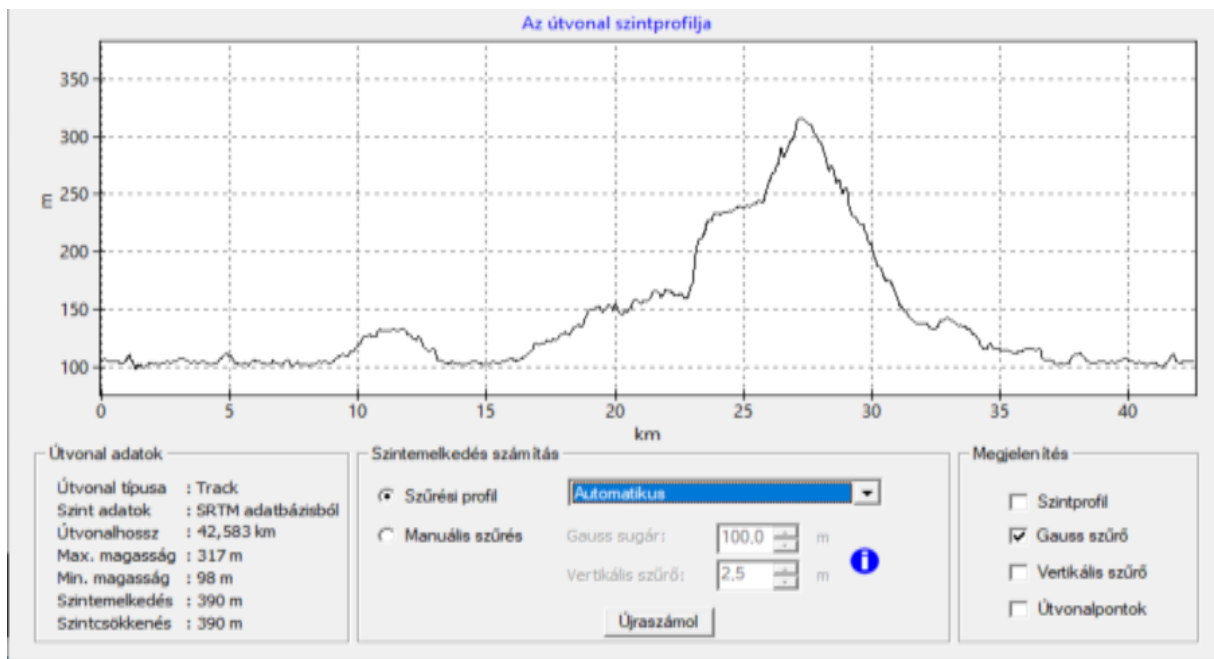

2026. augusztus 08.

Pár fokkal enyhült a rettenetes, elviselhetetlen hőség. Úgy gondoltam, hogy ki kell használni ezt az enyhülést. Bringázom egyet, kell az edzés, mert nagyon legyengültem. Hová, merre menjek? Sződligetről igazából két irányba lehet tekerni a kerékpárúton. Vagy Dunakeszi irányába, vagy a Dunakanyar irányába. Próbáljuk csak meg egy kicsit a szintesebb túrát, letérve a kerékpárútról. Lássuk, hogy milyen erőnlétben vagyok. Ha komolyan gondolom a Horizont túrákat, akkor bírnom kell a távot, bírnom kell a szintet. Már régen jártam Sejce felé, ezért úgy gondoltam, hogy erre megyek. Eléggé szintes, a táv se nagyon rövid. Gyönyörű kilátások is vannak.

Táv: 44 km → 22 pont; szint: 400 m → 4 pont; **MTSZ pont: 26**

Nagyon kellemes időben indultam útnak. Szembeszél fújt, ami nagyon erősen nehezítette haladásomat. Rengetegen tekertek a kerékpárúton. Az emberek örültek, hogy egy kicsit kiszabadultak a trópusi hőségből és normális, élhető hőmérséklet van.

Mire Vácra értem, már fáradtnak éreztem az izmaimat, pedig ez még csak az út kezdetén volt. Mondom mi lesz a továbbiakban, ha már most fáradt voltam. Úgy éreztem, hogy nem vagyok megfelelő erőnlétben.

Verőce nagyon távolinak tűnt, de lassan közeledett. Elhaladtam a lépcső nélküli kilátó mellett. Ez a kilátó arról híres, hogy megépítettek egy kilátót, valami római rom mellé. Ablakok azok vannak, innen egész szép kilátás nyíthatna a Dunakanyarra, a videgrádi várra. Ajtaja is van a kilátónak. Kizárólag csak a lényeg, a kilátó belsejében a kilátópontokhoz való feljutást biztosító lépcsők hiányoznak. Erre már nem jutott pénz. Egészen elképesztő pazarlás. Felépítenek egy kilátót, gondolom egy csomó pénzből, és a kilátó teljesen használhatatlan, mert nem lett befejezve, a lépcsőkre már nem jutott pénz.

Begurultam Verőcére. Verőce főteréről lesétáltam a Duna partjára. Itt is elszörnyülködtem a rettenetesen alacsony vízálláson. Lefényképeztem Ybl Miklós szobrát. Ybl Miklós tervezte Verőce Dunapartján az árvízvédelmi rendszert képező házakat.

Pihenés után elindultam Magyarkút irányába. Egész nehéz emelkedőt kellett leküzdenem, mire a Verőce-Magyarkút vasútállomáshoz érkezem.

A vasútállomásnál letértem a Katalinpuszta felé tartó útra. Nem voltam túl boldog, hogy az út szinte egész végig emelkedős volt. Nem nagyon, csak olyan kellemetlenül. Az út nagyon rossz minőségű volt, naná hogy mindig akkor jöttek autók, amikor a legrosszabb volt az út széle. Nekem meg olyankor ki kellett mennem az út szélére. Jobb volt azért az út közepén menni, mert ott azért nem volt annyira rossz az út minősége. Zötyögtem is rendesen, mert azért jöttek az autók rendesen.

Végre letérhettem a közútról a kerékpárútra. Szép erdős részen, elég rossz minőségű úton tekertem. Megérkeztem Katalinpusztára, ahol a boltban vettem egy szendvicset és egy igen kellemesen hűvös citromos nullás sört.

Kellett is már egy kis pihenés és energia utánpótlás, mert most jött az út nehezebb része.

Elindultam a Sejcei elágazás irányába. Nehéz, meredek földúton haladtam. Toltam rendesen a bringát.

Korábbi emlékeim nem éreztették ilyen hosszúnak és meredeknek az emelkedőt. Lihegtem is rendesen, mire felértem a domb tetejére. Alig vártam már, hogy kiérjek a Sejcei útra.

Kellemes, kissé emelkedős, erdőben vezet az út. Nem emlékeztem arra, hogy ilyen hosszú, erdős rész vezet be Sejce településre. Sejce Vác egyik külvárosi része, közel a mészkőbányához. Elég magasan van és az út is elég meredekké vált.

Toltam is a bringát. Helyi lakosok megjegyezték, hogy bringával elég nehéz a terep errefelé.

Vége feljutottam a vízvásztóhoz. A kilátások elképesztően szépek voltak. Láthattam a Naszály Kopasz-hegyet közeli. Időnként pedig az alattunk elterülő tájban lehetett gyönyörködni. Nagyon szép volt a Dunára való rálátás is.

Megkezdődött a hegyről való lemenetel. Hosszan tartó szerpentinek, időnként elég rossz minőségű úton haladtam. A kilátás időnként lenyűgöző volt. Meg-megálltam elég sűrűn, mert annyira szép volt a kilátás.

Leértem Vác Deákvár részére. Itt újból kerékpárútra értem. Az út nagyon rossz minőségű volt egy részén, talán jobban járna a bringás, ha nem kellene lemennie ezen a rossz úton szenvednie, mert a gépjármű forgalom eléggé mérsékelt ezen a részen és az úttest minősége sokkal jobb, mint a kerékpárúté. Azonban tábla tiltja az úttesten való kerékpározást.

Megérkeztem a helyi Lidl-hez. Itt vásároltam némi utánpótlást.

Rövid tekerés után megérkeztem Vác buszpályaudvarhoz. Igen kellemetlen volt, hogy a kerékpárutat a járdára terelték. A Lidl-be tartó sok gyalogost kerülgetve, szinte lépésben haladtam. Hát nem jó, amikor a kerékpárutat a járdára terelik.

Vác sétáló utcáján toltam a bringát. Nagy volt a gyalogos forgalom, meg jól is esett egy kis séta.

A Váci székesegyháznál tekertem le a kerékpárútra.

Alig vártam már, hogy haza érjek.

Eléggé fáradtan megérkeztem.

Úgy gondolom, hogy a Horizont kerékpáros útvonal szakaszai a mai túránál sokkal nehezebbek, ezért további edzésekre van szükségem azok teljesítéséhez.

Mindent összevetve. Az út nagyon látványos, közepesen hosszú, de eléggé szintes. A mostani fizikai állapotomhoz viszonyítva nem könnyen teljesítettem. Csak reménykedni tudok benne, hogy további edzésekkel kicsit könnyebben tudom teljesíteni a következő túráimat.

Várom a következő tekerést.